

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru menajele pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 8 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiului, strada Măcelarilor 47

Corespondențele sunt a se adresa la:

Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Epiștole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori 16 or. rândul cu litere garnond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Nr. 3883 Scol.

Cătră toate oficiile protopresbiterali ca inspectorate protopresbiterali de scoale din archidiecesă.

Următoarea carte: „Elemente de istoria naturală pentru scoalele poporale de Dr. Danil P. Barcianu, cursul al II, Sibiu 1883.” se admite în mod provizoriu și cu rezervarea aprobării venerabilului sinod archidiecesan ca manual în scoalele poporale confesionali din archidiecesă.

Din ședinta consistoriului archidiecesan, finită în Sibiu, la 20 Octobre, 1883.

Nicolae Popea m. p.,
vicarul archiepiscopesc.

Sinoadele protopresbiterale.*)

Biserica noastră prin „Statutul Organic” s'a pus pe base adeverat constituționale și liberale, așa încât poate servi de model tuturor bisericilor creștine. La început bisericile naționale ortodoxe priveau cu oare care neîncredere la noi. Desvoltarea noastră însă pe acest teren a atras tot mai mult atențunea bisericilor surorii asupra ei, și spre bucuria noastră constatăm, că în România nouă mișcare în biserică se pare a'și lăua de basă organizarea noastră. Diarul eclesiastic, „Biserica română” a început a publica „Statutul nostru Organic”, spre a prepara opinionea publică spre reforme salutare. După cum putem afla din diarele din România clerul superior de acolo se opune nouei mișcări exceptiōnānd chiar și îndreptățirea mirenilor de a participa la administrarea bisericei în afacerile scolare și epitropesci.

Vom urmări cu atențunea cuvenită curentul produs în biserică suroră, căci binele ei ne zace și nouă la inimă.

Tema noastră deocamdată va fi modul, cum se aplică dispozițiile din „Statutul Organic” privitoare la sinodul protopresbiteral.

In „Statutul Organic” fie-care organism și are cercul său propriu, preste care nu poate trece.

Să începem dela basă, „Sinodul parochial”.

§. 6 din „Statutul Organic” prescrie că: „În sinodul parochial iau parte toți parochienii maiorenii, de

*) Articul acesta este dintr-un condeiu ager, în comentarele sale exprimă vederile individuali ale onorabilului autor, la cari însă pot grăbi și alții, eventual după ale lor vederi.

sine stătători, nepătați, cari își împlinesc datorințele parochiale”.

În acest §. se dispune foarte clar că: cine voiesc să fie membru în sinodul parochial, trebuie să aparțină parochiei cu atribuțile prescrise: adică să fie parochian maioren, nepătat, de sine stătător.

Este prete toată îndoială, că un parochian din comuna biserică Poplaca nu poate fi parochian în comuna biserică Rezinariu.

Agendele sinodului parochial între altele sunt alegerea comitetului parochial.

Cu privire la compunerea comitetului parochial §. 17 prescrie că: Comitetul parochial este corporația aleasă din sinodul parochial etc.

Ea cu privire la epitropia parochială §. 24 dispune următoarele: Epitropii parochiali sunt acei bărbați din parochie etc.

Nu va fi de prisos nici reproducerea dispozițiilor din §. 28: „Acolo, unde mai multe comune bisericesti împreună susțin una sau mai multe scoale, se alege din comitetele acestor parohii un comitet scolar și prin acesta o epitropie scolară etc.

Din aceste deducem ca principiu: În organismul unei parohii nu pot figura ca membri individui cari nu aparțin acelei parohii.

Acest principiu trebuie să fie observat cu sfîrșenie în întregul organism al bisericei.

Pe baza acestui principiu trecem dela parochie la protopresbiterate.

Definiția protopresbiteratului o aflăm în §. 29: Protopresbiteratul este întrunirea mai multor comune bisericesci, având un protopresbiter etc.

Protopresbiteratul și împlinesc afacerile 1. prin scaunul protopresbiteral, 2. prin sinodul protopresbiteral, 3. prin comitetul protopresbiteral, și 4. prin epitropia protopresbitală (§. 30).

Purceând din principiu, că în aceste corporații nu pot figura ca membri individui, cari nu aparțin protopresbiteratului, aflăm că cu privire la scaunul protopresbiteral §. 32. dispune: „Scaunul protopresbiteral constă afară de protopresbiter sau suplinile acestuia, ca președinte — din șeze parochi, ca membrii cu vot decisiv, apoi din un defensor matrimonial și un notariu cu vot consultativ.

Este foarte natural, că principiul de mai sus are valoare și aici, și nu va susține nime, că spre exemplu un paroch din protopresbiteratul Săliște poate fi asesor în scaunul protopresbiteral, din protopresbiteratul Sibiului.

Treiem la sinodul protopresbiteral care formează obiectul temei noastre de astăzi.

noastră le prezintă în fie-care moment: acum spaime, lupte, pericole, apoi la moment, o idilă casnică, un prânz, povestiri. Însă numai dl Goefle și Martina se aşeză la masă. Ceialalți gustări din picioare și în grabă, așteptând cu nerăbdare, sau evenimente noi, sau sucurs, ce le ar permite hoțăriri noi.

De bună samă, fie-care din personajele acestei reunii neobișnuite avea căte un obiect viu de neliniște. Margareta se întreba, dacă în urma schimbării causate în programa desfășărilor din castelul nou prin absența buratinilor mătușă-șa nu va pleca să o caute, și dacă domnișoara Potin însuși n'ar împărtăși mirarea și spaima sa constatănd absența Margaretei, de oare ce o lăsase împreună cu densa. Martina se neliniște mai puțin de îngrijirile familiei sale. Positivă cum era în raționamentele sale, ea își dicea că castelul este foarte mare; că mai căsa, deplin linisită asupra ei și sciind că densa iubesc jocul, n'avea obiceiul a o căuta, când ea fugea cu tinerele sale soațe din sală în sală; și că în sfîrșit, la tot momentul puteau veni ceialalți oficeri să o elibereze; însă cugetând la micul număr al apărătorilor Stollborgului, ea se neliniște pentru încreșințatul său și așa că ajutorul vine foarte târziu.

Cristian se neliniște pentru Margareta, fără a mai gândi la propria sa soartă. Majorul se neliniște pentru Cristian și însuși, el nu găsește Stollborg derăt din întemplantare, după ce ră-

Cu privire la sinodul protopresbiteral, §. 38. dispune următoarele: „sinodul protopresbiteral este reprezentanța preoțimii și a comunelor parochiale din protopresbiteral etc.” ear §. 41 prescrie că: „De membrii ai sinodului protopresbiteral pot fi aleși numai aceia, cari posed calitățile prescrise în §. 6.

Dacă combinăm acum dispozițiile §. 29 cu cele din §. 38 și 41 constatăm următoarele:

Un anumit număr de comune formează protopresbiteral. Totalitatea sufletelor din acest protopresbiteral nu poate fi membru în sinodul protopresbiteral, după cum este în sinoadele parochiale singuratic, ci ea se reprezintă pre'sine prin un număr anumit. Reprezentanții lor însă trebuie să intrunească condițiile din §. 6 conform §-ului 41. În § 6 însă precum am văzut „conditio sine qua non” este că respectivul să fie parochian, apoi om de omenie, omul bisericei și ca să corespundă și legilor civile, trebuie să fie și majoren.

Pe baza „Statutului Organic” susținem deci, că un parochian din Rezinariu care aparține protopresbiteralului Sibiului nu poate fi membru al sinodului protopresbiteral electoral al protopresbiteralului Mercurei.

Despre comitetul protopresbiteral se dice în §. 56 că: „Comitetul protopresbiteral este acea corporația aleasă din membrii protopresbiteralului, care efectuează conclușe sinodului etc.

Aici tezul legei vorbește atât de precis, încât a mai vorbit în acest obiect, ar fi păcat.

La epitropia protopresbitală se dispune următoarele: „Pentru manipularea speselor, ce se recer spre acoperirea trebuințelor bisericesci și scolari ale întregului cerc protopresbiteral ca atare, precum și pentru administrarea fondurilor bisericesci și scolari, ce s'ar înșinuă pentru întregul protopresbiteral: se va aședa o epitropie protopresbitală. Această epitropie va sta din 4 epitropi și 2 suplenți, aleși în sinodul protopresbiteral pe căte trei ani, având pentru întregul cerc protopresbiteral același cerc de activitate, ce compete epitropiilor parochiali în afacerile sale (§. 64).”

Să părăsesc, că cu privire la principiul susținut de noi ar incăpă dubietate la acest §.

Tare să înșelă însă, cine ar trăi în asemenea iloziuni, căci în privința aceasta §-ul următoru — 65 numai lasă îndoială. Eata tezul §-ului 65: „Acolo, unde spre susținerea unui institut scolar mai înalt concurg comunele din două sau mai multe protopresbiterale, alegându-se din comitele protopresbiteralor concurente un comitet central scolar, se va alege prin și din acesta și o epitropie centrală, analog §. 28.” Cum se compun comitele protopresbiteralelor, văduriam mai sus.

Inceta a spune încet locotenentului, că el afă afacerea foarte rău începută pentru a fi adusă înaintea tribunalului. Locotenentul se neodihnea văzând pe majorul neliniștit. Încă pentru dl Goefle, el se temea pentru bătrânel Stenson și aceasta îl făcu, să se adîncească eară și în comentarele sale interioare asupra nascerei și soartei lui Cristian.

Situatiunea nu era linisitoare pentru nimenea, pre când în sfîrșit se audă sunând și bătând la poarta curții. Puteau fi oficerii cu soldații așteptați; însă puteau fi și o nouă bandă trimisă, să asiste sau să scape pe cea dintâi. Majorul și locotenentul și luară pistoalele și se repeziră afară poruncind lui Cristian, în virtutea dreptului și autoritații, eu ce erau înzestrăți în astfel de imprejurări, a remâne în dosul lor și a nu ataca decât la comanda lor. Apoi, după ce Larrson deschise însuși resolut poarta curții fără a face întrebări, și riscând a căde sub focurile acelora, pe care voia să-i prindă, el recunoșcu cu bucurie, pe sublocotenentul, amicul său, cu cei patru soldați din vecinătatea cantonamentului său. Acuma erau pentru el toate scăpate. Era imposibil, ca baronul să nu fi primit scris despre evenimentul, a cărui sfîrșit el trebue să lăseze să fie așteptat cu nerăbdare, să nu trimită o parte din lumea sa rea, să spioneze.

— Sub-locotenentul făcu raportul său, ce nu era lung. El se perduse cu oamenii săi; el nu găsește Stollborg derăt din întemplantare, după ce ră-

FOITA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franceză de E. B.)

(Urmare).

— Domnișoara Akerstrom, dice el, n'a voit să vină singură. Ea n'avea pe nimenea să o însoțească și Dvoastră atâtă și recomandase să tacă, încât ea nu pută lua pe altcineva să o însoțească decât pe servitorul contesei Margareta, inițiat deja în secret. Firescu contesa Margareta a voit să însoțească pe amica sa, căreia Peterson i-ar fi făcut doară niscai obiecționi asupra timpului rău... Dl Goefle găsi însă cuvinte pentru a proba, cum să desvălu factul acesta natural. Martina ar fi putut să dică, în simplitatea sa primitivă, că lucrurile nu s'au petrecut tocmai așa, precum le explică dl Goefle, dacă n'ar fi fost ocupată servind ceaiul și chiar și orzul împreună cu Nils, care găsise în gară măncările destinate de absentul Uliflas pentru cina unchiului său și a oaspeților din Stollborg. Lugubra sală a ursoaicei oferea dară în momentul acela una din scenele acele pacinice, ce în urma necesitărilor naturei și a vecinilor contrastă a destinului, viețea

www.digibuc.ro

Principiul susținut de noi este foarte marcat și în dispozițiile privitoare la Eparchie. Deja definitia indigătă acest principiu, căci în §. 85 se dice:

"Eparchia este intrunirea mai multor parohii, protopresbiterate și mănăstiri, în fruntea cărora stă episcopul etc."

Cu privire la sinodul episcopal §. 87 dispune că: "Sinodul episcopal este reprezentanța eparchiei, și se compune din deputații clerului și ai poporului eparchiei, și afară de episcopul respective de archiepiscopul diocesan, constă din etc..."

Ea în §. 91 lit. i stă apriat că „Alegători și alegibili sunt toți aceia, cari posed calitatele prescrise în §. 6. Apoi noi am văzut că în §. 6 principala condiție e că respectivul să fie parochianul vre-unei parohii din eparchia respectivă.

Fiindcă „metropolia este intrunirea mai multor eparchii, prin legătură canonica, pentru susținerea etc.” §. 143. și fiindcă: sinodul metropolitan — sau după numirea oficială — congresul național bisericesc este reprezentanța întregiei provincie metropolitane a românilor de religia greco-orientală din Ungaria și Transilvania” (§. 145) e evident, că alegători și alegibili sunt toți membrii provinciei metropolitane, și numai ei fără excepție. Cine ar susține principiul contrariu călui pus de noi în decursul acestei spicurăi în organismul bisericei noastre, acela nu are basă în „Statul Organic”, și va trebui să admită, că la congresul nostru național bisericesc ne-am putut reprezenta prin frații bisericei din Bucovina, România, Rusia, Grecia sau ai altor biserici ortodoxe.

Scolar.

Greu suntem cărați în aceste dile de crise pentru noi. Din Caransebeș ni se telegrafează, că guvernul prin ordinătune a dispus împărțirea între comune a fondului destinat pentru susținerea proiectatului gimnasiu român din Caransebeș. Reproducem mai la vale telegrama. Din parte-ne nu vom dica multe. Drepturile garantate nouă prin legi devin prea de ce merge literă moartă. În loc de a se înființa scoale în sensul legei din partea statului pentru credințioșii săi cetățeni, se pun pedezi nisuinței lor de ași putea înființa scoale din mijloacele lor proprii. Constatăm faptul, căci e bine să ținem asemenea fapte în evidență și rămânem foarte curioși de a să motivile, ce le aduce guvernul în ordinătunea sa.

Eată Telegrama primită Duminecă seara:

Guvernul cu ori ce preț vrea să impedece înființarea gimnasiului proiectat în Caransebeș. O ordinătune ministerială 37,823 ex. 1883. demândă împărțirea între comune a fondului scoalei militare și reale aproape 28000 fl. contra apriatului test al literilor fundaționale, contra §. 23 al rescriptului reg. din 9 Iunie, 1872, contra repetărilor declarări solemnne legale ale reprezentanților comunelor granițăresc, care dispun neîmpărțirea acestor fonduri și întrebunțarea lor pentru susținerea gimnasiului înființând în Caransebeș. Dua împărțirei e ordinată pe poimâne 13. Noemvre. Conferința românilor, reprezentanța orașului, unanim au protestat astăzi telegrafice la ministerul de interne pentru sistarea acestei împărțiri.

cise multă vreme prin negură. El nu înținește pe nimenea, sau de a înțelege pe cineva, el n'a văzut absolut nimic.

— Dar, adăuse el, negura începe a se risipi și într-un sfert de oră, va fi cu puțință a face o ronda. Sgomotul fanfarelor și petardelor închetează cu desevârsire și de aici încolo puteai audii fiecare mișcare de afară.

— Ronda va fi cu atât mai ușor cu puțință, respunse maiorul, de oarece avem aici un om din localitate, un cutare Peterson, care are darul preșimțitor al tăraniilor, și care, de aici încolo are să văducă pretutindenea; dară așteptați niște. Puneti-vă lângă aceste două intrări în tacerea cea mai mare și ascundeți-vă bine. Închideți ușile pavilionului din gaard. Prinții să fie păziți bine și să-i amenințați cu moartea, dacă vorbesc un singur cuvânt, dar aceasta are să remână o simplă amenințare.

XVIII.

Abia făcuse bravul și circumspetul major dispozițiile sale, precând o umbră trecu pe lângă el, în momentul, când se reîntoarse pe intuneric în sala ursoaicei, ca să continue instrucțiunea să, căreia și lipsea depunerea foarte importantă a lui Goefle despre toate, ce se petrecuse relativ la Cristian. Umbra aceasta părea nesigură și maiorul se hotără să urmări, până ce dând de didul pavilionului, ea începu să injură cu glas îndestul de bland, ce Cai-

Revista politică.

Sibiu, în 31 Octombrie.

Negoțiările în privința denumirii banului în Croația sunt încă în curs. Persoana generalului de artillerie Filippovici este tare neplăcută ungurilor. Scirea că el va fi denumit de ban al Croației se susține, și ea a consternat pe unguri. Toate direcțiiile incriminează pe guvern pentru această alegere. Opoziția varsă foc de mănie, foile cele guvernamentale se măngăie în supărarea lor cu aceea, că Tisza la denumirea de ban în Croația nu mai avut în vedere interesele statului ungur, ci numai buna administrație în Croația.

Delegațiunile în ședințe plenare desbat bugetul ministrului comun pentru răsboiu. În ședința de Joia trecută un delegat din partea Austriei a interpelat pre ministrul de externe, contele Kálmány, cu privire la mișcările din Serbia. Răspunsul ministrului nu a versat multă lumină în această cestiuină intunecată. A constatat, că insurecția e bine organizată și că nici în Serbia nu cunoște din destul starea lucrului, fiind că locul insurecției e în departare de 3 ore de Belgrad, insurgenții au stricat comunicatiunea telegrafică, și au făcut imposibilă întreținerea corespondenței prompte cu capitala. Ce privește natura rescoalei, ea nu e nici contra dinastiei, nici contra statului, ci e o simplă opunere la execuțarea unei legi pentru desarmare.

Curioase lucruri se mai petrec în lume și țeară. Proverbul popular: *Unde-i bine nu i de mine, unde-i rău acolo-s eu* nici odată nu s-a adeverit mai evident ca acumă. Telegramele din săptămâna trecută ne-au adus scirea, că milicia condusă contra insurgenților constă în mare parte din români. Pe atunci venise veste prea aici despre respingerea oștirilor regale din partea resculaților, acum se telegrafează despre învingerea oștirilor regulate. S-a schimbat și cu naționalitatea insurgenților. Acumă ei sunt cea mai mare parte români, cari nu vorbesc nici un cuvânt serbesc și s-au resculat agitați fiind de misiuni ruși emigrați din Bulgaria.

E caracteristic, că fiind vorba de bine, nu afli un român nici de leac, și unde e rău pretutindinea întâlnesci români.

Acestor sciri despre revolta românilor din Serbia, cari nu sciu serbesc, se atribuează în general și ordinătunea ministrului nostru de interne față cu proiectatul gimnasiu din Caransebeș.

Despre rescoala din Serbia se dice, că trupele regulate au alungat pe insurgenți despre teritoriul din jurul Cetobrodizei și Banjei și că au ocupat orașul Boljevac. Revolta împărăciașă fiind său predată. Predarea armelor se face acum fără perioadă. Într-oarecare țeară e în linisce. Investigația contra celor bănuiti se va pune aici mâne în lucrare.

În ședința camerei române de Sâmbăta Stoljanu a interpelat în privința motivelor călătoriei Regelui și a ministrului president la Viena, și cere informații despre rezultatele acestei călătorii. La acestei ministrul president Brăteanu a răspuns, că dênsul a consiliat pre rege ca la reîntoarcerea din Berlin să se abată prin Viena și să asigureze pre guvernul austro-ungar despre iubirea de ordine și simțeminte, ce domnesc în țeară. După aceea s-a dus în suși el la Gastein și Viena ca se asigureze pre guvernele respective despre adevărul celor vorbite

stian afându-se pe pragul tindii, o recunoșcu înăuntru de aceea a lui Olof Boetsoi, fiul dannenbachului.

— Ce ai făcut mău? îi disse el luându-l de brat. Si cum de vîi aici, în loc să te reintorci acasă?

Si ei intră în sala ursoaicei.

— Pe onoarea mea, de nu erai Dta aici, disse Olof către Cristian, și fi tot căutat ușa. Eu cunoște bine Stollborgul pe din afară, și veni aici cu ochii închiși; dar interiorul, nu! eu n'au intrat nici odată aici. Dta vei gândi, că pe timpul acesta afurisit nu m'am putut întoarce îndată spre munte. În sfîrșit am văzut, că se luminează niște, și, după două oare petrecute în bostocella lui maior mi-am lasat calul acolo, și am plecat pe jos, ca să nu fac tată-lui meu grigi, însă mai înainte, am vrut să-ți aduc un portofoliu, ce și l'ai uitat în sanie, herr Cristian. Eată-l. Eu nu l'am deschis. Ce ai pus Dta în el este și acum întrânsul. Eu n'au vrut să-l încredințez nimenei; căci tatăl meu mi-a dat, că hărțile sunt uneori mai prețioase decât banii.

Vorbind să Olof dădu lui Cristian un portofoliu de marochin negru. Cristian însă nu-l cunoștea nici decât.

— E doară al Dta? disse el către maior. În hainele, ce mi le ai împrumutat?

— Nici decum, eu nu-l cunosc, răspunse Larsson.

de rege, adevăr documentat de întreagă țeară. Cu toate acestea nici un angajament n'a luat asuprașii.

În decursul desbaterei ministrul accentuat, că el va apăra ca și țeară, cu rară viteză drepturile țeară în cestiuină Dunărei și a încheiat cu cuvintele: Noi voim pacea.

Prințipele de coroană al Germaniei în dilele acestea se va duce la Madrid spre a face contra vizită regelui Alfonzo. Călătoria nu o va face prin Franța, ci prea mare. Acestei contra vizite i se atribuează însemnatate politică. Se dicea că rezultatul ei va fi alianța Spaniei cu Germania și Austro-Ungaria. La aceasta diariul „Epoca“ face observarea; și în rătăcire cine crede, că această cercetare din partea principelui de coroană al Germaniei va avea de rezultat intrarea Spaniei în alianța austro-ungară-germană. Interesele noastre nu o prețind aceasta, și regele încă să dechiară sărbătorescă contra ori cărei alianțe.

Manifesturile politice în Anglia se fac cu ocazia unei bancheturi. Reședința Spaniei din Londra, domnul Waddington la un asemenea banchet accentuează bunele relații dintre Anglia și Franța, cari sunt cea mai puternică garanție a pacei Europene.

„Luminătorul“ (?) din Timișoara publică în Nr. 85 a. c. un articol de frunte, lung și plin de contumelii intentate actualului cap al provinciei noastre metropolitane. Se înțelege, că ansa o ia din cunoscutul cercularu archipastoral, care mustă pe patrioții răi, fie ei români, fie unguri sau oice alt neam. În loc de a ne ocupa cu frivolițile articulului din „Luminătorul“, ajunge să facem atent pre onoratul public cetitoriu singur numai la aceea, ce de altcum ușor poate afla ori și cine: că adeca autorul acelor insulte este numit cu numele său propriu mai la multe locuri în însuși contextul articulului și este acel om, pre care toată lumea îl contemplă ca pre unul, care încă nu și-a aflat nici patria sa, nici națiunea sa, nici biserica sa.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Gurariul, 30 Octombrie 1883. Comuna noastră Gurariul este binecuvântată de Dumnezeu cu multe multe. Oamenii nostri sunt cei mai pacinici de pe fața pământului, apa din riu nostru cea mai cristalină, cea mai rece, cea mai repede dintre apele de prisă pregești. Pădurile noastre sunt cele mai bogate în fieră selbatice, aşa că cei mai frumoși cerbi în pădurile comunei noastre au aflat cu calea a se sălașlu. Avem fel de fel de vite cu coarne și fără coarne, capre negre cu lapte vestit chiar și prin Sibiu. Printre vînăturile din toamna aceasta cel mai interesant a fost cel de Vineri și Sâmbăta trecută.

Pre timpul, când studiam eu în Sibiu, n'a fost năpăstuit prin scoale cultura cu atâtă rîvnă ca și acum. Din cunoștințele mele unguresc mi-a rămas în minte proverbul ungurilor „bakkot lött“.

Da, a impuscat tap în sensul ungurului și comitatensii nostri în dilele de Vineri și Sâmbăta trecută conduși de căpăi fini la miroș și viclei la apucături, după cum sunt căpăi pre la noi.

— Este dară al locotenentului?

— O! nu, nici decum, disse Martina; el n'are alte portofolii decât brodate de mine.

— Noi totuși ne putem convinge, disse maiorul; el este în gaard.

— Stați! esclama dl Goefle, care tot stase pe gânduri cu ideea sa ficsă; nu mi-ai spus, Cristian, că dta ai fost pricina de a returnat baronul în astă sără la vînătoare.

— Va se dică, baronul m'a returnat pe mine și apoi par contre coup pe sine în suși, răspunse Cristian.

— Ei bine, replică advocatul, toate obiectele din săniile D-voastre s'au rostogolit pîle-mîle preste olală pe drum, începînd de la urși până la portofoliu, și acesta este...

— Portofoliul cu instrumentele medicului, mă rămășesc! disse Cristian. Lasă-l aici Olof, o să il dăm noi.

— Dă-mi-l mie! replică dl Goefle pe ton hotărît și decis. Singura manieră a sci cui aparține un portofoliu anobim, este a-l deschide, și eu mă insercinez cu aceasta.

— Iai aceasta asupra dtale, domnule Goefle? disse scrupulosul maior.

— Da, domnule maior, răspunse dl Goefle deschidînd portofoliul, și Dta este martor, Dta care faci instrucțiunea despre faptele unui proces, ce doară am misiunea a-l pledă. Stai, iată o scrisoare

Însă să vedeti cum stă lucrul. Pădurea comună noastră e vecină cu cea a comunei Cristian. Fiind că se aproape earna, și earna pre la noi e cam rece, sau îngrijit oamenii de cele ale focului. Pre la noi se face foc cu lemn și lemnul pre la noi cresc în pădure. Astfel stănd lucrul, oamenii s'au dus la pădure după lemn.

Am spus, că pădurea noastră e vecină cu ceea cea Cristianului. Mai adaug că a noastră zace mai în vîrful muntelui. Sașii din Cristian încă sunt oameni. Si fiindcă se aproape earna și prin Cristian, încă voinică ca prin Gurariului, s'au dus și sașii din Cristian în pădure.

Precum am dîs pădurea lor zace mai spre poale. Ce lera deci mai natural, că a noastră fiind mai pe vîrf, trebuie să trecem prin pădurea sașilor pe vale.

Săi s'au portit oameni spre pădure. Românul din fire fiul naturei, fie el cât de apăsat, cât de sărac, când se vede pe munte, dă curs liber firei sale, și merge tot căntând și chiind. Au sașii că românii vin. Spaimă mare cuprinde sufletul lor, aleargă la Sibiu, la oficiul vice-comitatens, spun că români din Gurariului au omorit patru sași, și cer brachiu. De loc sunt portite la drum cete de gendarmi. Merge domnul vice comite însuși în persoană cu domnul subjude Jahn și doi pretori. O asemenea comisiune judecătoarească strănică cu asemenea asistență formidabilă încă nu a vîdut Gurariului.

Resultatul „bakkat löt”. Sașilor din Cristian li-a fost frică, să nu i bată români din Gurariului. Românilor din Gurariului nici prin cap nu le-a trecut să bată pe sașii din Cristian. Aceștia însă din prea mare rîvnă și iubire cătră români au înscenat cele enarate mai sus.

Venind gendarmeria la fața locului a constatat că sașii din Cristian tăie lemn în pace. I-a luat sara între ei și i-a escortat acasă; 4 gendarmi au ramas în Gurariului spre a restabili ordinea, la casă de escare de disordine. Li s'a spus însă din partea oficiului comunal, că pentru liniscea comunei garantează el, căci nimerui nu-i plesnește prin cap fantasmagorile închipuite de sașii din Cristian.

Formidabila comisie încă s'a convins despre cele relatate de mine, și s'a dus acasă.

Acesta e cel mai proaspăt „bakk lötés.”

Pe mine mă pun pe gânduri atâtă energie din partea judecătoriei și a comitatului. Scim că în anul trecut sașii din Cisnădie au impuscat în Reșișnăreni ca în neșe rate pe lac, dintre cari s'au mutat unii și în cealaltă lume, și față cu sașii din Cisnădie nu vedem nici până astăzi urmă de energie. Scim că mai anii trecuți în Marpod șiuva pe la ameađi au năvălit sașii asupra românilor și doi din aceștia fură omorîți că fiare selbatice. Resultatul: Omorîți și omoritorii p'aci p'aci să scape teatari.

Că oamenii de pe sate ne întrebă și noi ce scop au aceste înscenări? Ce intenționi se urmăresc prin iscodirea de asemenea lucruri, cari sunt departe de firea românlui și nu pot contribui la credința în onestitatea înscenatorilor? Ce a putut produce neobicinuita rîvnă din partea domnului vice-comite, ca să alerge în persoană aici cu comisie judecătoarească?*

* După informațiunile noastre la oficiul comitatens de aici s'a făcut arătare oficioasă din partea oficiului comunal din Cristian despre omorîl celor patru oameni. Pe baza acestei arătări s'au făcut cele espuse de dl corespondent. Red.

a domnului Iohan cătră stăpânul său. Eu cunosc scrisoarea, și la întâia privire eu văd: „Omule cu marionete... Guido Massarelli... Odaia rozelor?...” A da! baronul își permite, ca senatul, a avea odaia sa de roze! Majorule, piesa aceasta e foarte importantă, și cealaltă, căci sunt două, poate fi și mai importantă; mandatul dtale recere a avea cunoștință de ele.

— Pot eu merge? dîse tinerul danneman, care înțelegând confus instrucțiunea unei afaceri judecătorescă, simțea că țărani din toate țările, frica de a se compromite prin vre o mărturisire oare care.

— Nu, nu, răspunse majorul, ai să stai și să asculti.

Și adresându-se către Margareta și către Martina, care se sfătuiau înainte asupra posibilității de a se reîntoarce la castel.

— Vă rog să vă provoca și pe D-voastră, dîse el, să ascultați. Noi avem de a face cu un adversar puternic, și putem fi doară acuzați, că am fabricat doveđi false. Aici am primit o dovadă în prezența D-voastră, și este de lipsă să o cunoască și D-voastră de o dată cu noi.

— Nu nu! esclamă Cristian, nu este nevoie să amestecăm pe damele acestei într-un proces...

— Îmi pare foarte rău, Cristian, răspunse majorul, dară legile sunt mai presus decât noi și eu împlinesc aici cu rigoare datorința mea. În astă sără s'a ucis un om, care avea valoare mai mare dacă l'am

Să se scie, că noi încă putem aplica proverbul „Al zu viel ist ungesund.” N.

Varietăți.

(Denumire) Preotii archidiocesei noastre; Petru Popoviciu din Strei-Săcel, Petru Șinca din Batiz, Stefan Haragușiu din Valea Sat și Ioan Moșoiu din Șimon sunt denumiți de capelani militari de clasa a II în armată.

(Multă mită publică) Cu ocazia producției literare, impreună cu daus în favorul fondului Reuniunei învățătorilor români gr. or. din districtul Făgărașului, ținute în 25 August, a. c. în Făgăraș preste prețul intrării: de familie 1 fl. 20 cr., de persoană 60 cr. v. a. au contribuit cu oferte mariromoase: Ilust. Dnul comite suprem Michail Horvath 3 fl. 80, comisariul consistorial dnul Demetru Comșa 2 fl. 40, Părintele protopresbiter Petru Popescu 80 cr., Dnul Dr. Ranay, avocat 40 cr., Samuil Schul 40 cr. Iosif Fleisig 40 cr., Iulius Fleisig 40 cr. Kraus, Voila 40 cr., Iovian Stoica de Vist, jud. r. în pens. 80 cr., Ioan Cepă 80 cr. Csato, viceprește 80 cr., Nicolau Budac, Cârțișoara 40 cr., Nicolau Cip 80 cr., Dnul Herman Fleisig 40 cr., Nicolae Motoc 40 cr., Buholtzer, Merghindeal 40 cr., Steinburg, apotecar 40 cr., N. N. 10 cr., Constantin V. Pop 80 cr., Tierfeld, librariu 40 cr., Horvath sen. 40 cr., Horvath jun. 40 cr., Pocia, locotenent c. r. 40 cr., Iacob Natan 40 cr., Liblich, of. de postă 40 cr., și Ioan Selegean 80 cr. v. a. Suma 18 fl. 30 cr. v. a.

Acestor p. t. domni, cari au binevoit a sprințini promovarea intereselor reuniunii noastre, întîndându-i mînă de ajutoriu, li se aduce prin aceasta multămită publică.

Venitul total a fost 50 fl. 10 cr. v. a. din care subînțînd spesele de 20 fl. rămâne un venit curat de 30 fl. 10 cr. v. a.

Vincențiu Grama
presed.

Nicolau Aron
notariu.

(Postal) Se deschide concurs pentru ocuparea postului de magistru postal în Eszternek, comitatul Treiscaunelor, pe lângă cauțiune de 100 fl. contract de oficial.

Emolumente:

- 120 fl. salar anual.
- 40 fl. paușal de cancelarie.
- 500 fl. paușal de transport.

Concursul va a se trimite la direcția postelor centrale din Sibiu în termin de trei săptămâni.

(Postal) Din 10 Noemvre începând posta dintră Nadeșul săsesc și Nagy Kend, Korod Szt. Márton și Nagy-Kend va comunica în modul următor.

Plecare.

Din Nadeșul săsesc 9 oare 30 m. a. m.

Din Korod Szt. Márton 10 oare 30 m. a. m.

Acesta ajunge la Nagy-Kend la 11 oare 50 minute.

Plecare.

Din Nagy Kend atât la Nadeșul săsesc, cât și la Korod Szt. Márton la 2 oare 15 minute după ameađi.

Ajunge în Nadeșul săsesc la 4 oare 35 minute după ameađi și în Korod Szt Marton la 3 oare 35 minute.

fi prins viu. Eu sciu că dta ești iute, ești brav și generos: însă dta nu ești precaut, când este vorba de Dta însuși. Eu, eu dic că afacerea aceasta ne poate duce la eşafot, de oare ce Dta mărturisești sincer, că ai provocat inimicul Dta, precând mișcă aceștia să ne negle în mod obraznic!... Se cetim dară și să nu negligăm nici un mijloc, ca se facem să triumfeze adevărul.

— Da da, maiorule, ceteșe, eu ascult, esclamă Margareta, care deveni palidă vădend mâneca sănătoasă a lui Cristian; eu am să fiu martoră, și de mi-ași perde cinstea!

Cristian nu putu accepta devotamentul acestei copile nobile, și el suporta cu nerăbdare autoritatea, ce și-o însuși maiorul asupra ei. Majorul totuși era în drept, și Cristian simțea, că în afacerea aceasta onoarea oficerului nu era mai puțin în joc decât celelalte. El se aşedă repede și acoperi față cu mâinile, ca să ascundă și se rețină mișcările navânlice ce-l agitață, până ce maiorul cete cu glas tare jurnalul jupânului Iohan, scris de el însuși și trimis baronului în decursul vînătoarei.

— Piesa aceasta e foarte misterioasă pentru mine dîse maiorul isprăvind; ea probează un complot bine chibzuit în contra lui Cristian; fusă...;

— Dară Dta nu poți înțelege, dîse dl Goefle, care, în decursul lecturiei acestei piese, percurse repede ceealaltă, atâtă ură în contra unui necunoscut fără nume, fără familie și fără stare, din partea unui

* (Foc). Va trebui să deschidem rubrică permanentă pentru casurile de foc din Sibiu. Nu este aproape să lăsată de Dumnezeu, în care să nu avem a înregistra casuri de foc.

Vineri seara pe când încheiasem foia, s'a escădat foc în curtea advocatului Ioan de Preda. A ars grajdul și un şopron. Din norocire carul și trăsurile au fost scăpate din ghiarele focului.

(* „Corpus delicti“) numărăm cele două obiecte, cari fură aflate aici săptămâna în grădina arhiepiscopiei noastre, într'un dos neumblat și într'o distanță cam de 12 stîngeni dela gireada arsă. Acelea erau: o mănușă domnească și vre-o opt pacheturi de chibrite din o fabrică dela Paraïd, toate într'o grupă. Poliția noastră a venit în curat cu mănușă; proprietarii ei se dice că ar fi un funcționar public, mai pre sus de ori ce susțină; însă stăpânul chibritelor încă nu s'a insinuat pentru a-și primi negoțul. Mai are vreme și el, și poliția.

* Afălm după „Lumină“ din Timișoara, că ilustrii membri ai familiei Mocsnyi: dd. Georgiu și Alecsandru Mocsnyi de Foen călătorind dela Vlaicoveț spre Verșet în apropierea garei dela Verșet fură atinși de o întemplieră nenorocită! Returnându-se căreata ambii cădură din ea și dl Georgiu de Mocsny fu greu contusionat la umărul stâng, ear dl Alecsandru la mâna dreaptă. Ilustrii domni sufer încă, dar sunt afară de pericul. Le urăm că mai grabnică reînsenătoare.

(* Moștenitorul tronului român.) Dl V. Păun, unul dintre distinții nostri profesori și poeti de dincolo de Carpați, va fi trimis — precum ne anunță diarele din România — la Düsseldorf spre a înveța pe principale Carol, moștenitorul tronului — limba română.

(* Mișcări revoluționare). În comunele Gablonz, Reichenberg și Maffersdorf în Bohemia s'au aflat o mulțime de placate revoluționare scrise în limba germană și cehică și cuprinđend crimă de „lesae Maiestatis“. Drept semnătură placatele sunt subscrise de: „Comitetul executiv“. — De altă parte în Serbia s'au revoltat țărani din districtul Crnareha și au ocupat strămorile situate aproape de Cestabrodița și înălțimile dela Lucovo, spre a împedeca intrarea trupelor în districtul lor, unde s'a pronunțat starea de asediul.

(* Fapta rea prisinice respătesc.) În 24 a lunei curente, pe cînd trenul micșor ce venea din Tecuci trecea de gura Serbești, fochistul cu numele George Filip neobservând, că trenul are să treacă preste pod, s'a lovit cu capul de acoperemîntul podului și a remas mort. El adecă se află asupra unui butoiu în un vagon încărcat cu butoae de vin. Pe semne se puse la vin și a fost destul de crud pedepsit pentru fapta sa.

Loterie.

Sâmbătă 10 Noemvre n. 1883.

Buda: 90 68 42 51 29

Bursa de Viena și Pesta.

Din 10 Noemvre n. 1883.

	Viena	B-pestă
Renta de aur ung. de 6%	120.	120—
Galbin	5.71	5.71
Napoleon	9.57	9.57
London (pe poliță de trei luni)	120.40	120.40

| domn mare și puternic, cum este baronul de Waldemora? Ei bine, eu înțeleg foarte bine, și, de oare ce avem dovada efectului, este vreme să cunoascem și cauza; eată-o... Ridică capul, Cristian de Waldemora, adaogă dl Goefle, bătând în masă cu energie, cerul te a adus aici și bătrânul Stenson a avut rațiune să-ți dică: „Bogățile păcătosului sunt rezervate celui drept!“

O tacere de uimire și de acceptare permise dl Goefle să cetească ceea ce urmează;

„Declarațione, încredințată de mine, Adam Stenson, lui Taddeo Manasée, negustor, născut în Perugia.

„Ca să fie predată lui Cristiano în ciua, când împregiurările mai jos menționate vor permite.

„Adelstan Cristian de Waldemora, fiul nobilului domn Cristian Adelstan, baron de Waldemora, și a nobilă doamne Hilda de Blixen, născut la 15 Septembrie 1746 în pavilionul Stollborg-ului, în odaia numită a ursoaicei, pe domeniul Waldemora, provincia Dalecarlia;

„În secret încredințat grigei Anei Boetsoi; mirea dannemanului Karl Boetsoi, prin mine subscrutul Adam Stenson și prin Karina Boetsoi, fiica susnumitului, și femeia de încredere a reposatei baroane Hilda de Waldemora, născută de Blixen.

(Va urma).

Nr. 307.

[591] 2—3

CONCURS.

Spre intregirea postului de învățător la scoala română greco-orientală din Furșoara, se scrie concurs cu terminul până la 6 Noemvre st. v.

Cu acest post este impreunat un salar de 150 fl. v. a. cuartir și 4 orgii de lemn, din care are a se încăldi și scoala.

Doritorii de a ocupa această stațiune au săi așterne petițiunile lor până la terminul indicat instruite conform legilor în vigoare, oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei.

Gurasada în 19 Octombrie 1883.
În conțelegeră cu comitetul parochial, oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei murășane.

Alesiu Olariu m. p.,
adm. prot.

Nr. 4258 Scol.

[592] 3—3

CONCURS.

Din fundațiunile archidiocesane au devenit vacante următoarele stipendii:

1. Două stipendii din fundațiunea „Francisc-Jesefiană” à 100 fl. pentru ascultători la vre-o academie (universitate) din patrie.

2. Un stipendiu din fundațiunea Ecaterina Raț à 30 fl. pentru ascultători de preparandia (pedagogi).

Spre conferirea acestora se scrie concurs cu termin până la 10 Noemvre st. v.

Concurenții au de a legitima cu acte oficiale:

a) Că sunt români de religiunea orientală-ortodoxă.

b) Că sunt lipsiți de mijloacele materiali spre continuarea studiilor.

c) Că frecuentează studiile de categoria prescrisă cu succes bun.

d) Că sunt deplin sănătoși.

Sibiu 20 Octombrie 1883.

Din ședința consistoriului archidiocesei gr. or. române a Transilvaniei.

Nr. 2963.

[596] 2—3

CONCURS.

În cercul sanitar al Boiței, comitatul Sibiului, de carele se ține Boița, Tălmaciul, Tălmăcelul Porțeaști și Vestemul, fiind a se indeplini postul vacant de medic cercual se deschide termin de concurs până în 28 Noemvre 1883 st. n.

Cu acest post este impreunat:

1. a) Pentru un doctor de medicină salariu anual de 500 fl.; b) pentru un chirurg salariu anual de 400 fl.

2. Pausal de locuință și încăldire 100 fl.

3. Pentru fisece care prima vizită afară de eventuala cărăușă 50 cr.; pentru visitele următoare căte 30 cr.

4. Alesului medic cercual i va sta în voia și alege locul de reședință sau în Boița sau în Tălmaci.

5. Cunoșință limbii române și germane se recere.

Cereri de competență bine instruite sunt a se adresa până la terminul prefipt către subscrisul, carele la recerintă cu placere este gata a da deslușiri mai detaiate.

Tălmaciul în 6 Noemvre 1883.

Pretorele cercului Cisnădiei.

Nr. 359.

[593] 3—3

CONCURS.

Pentru reintregirea parohiei de clasa a III-a în comuna Jibert, protopresbiteralul Cohalmului, se scrie concurs cu termin de 30 de dile de la prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele sunt:

a) Folosința unei porțiuni canonică statătoare din 13 jugere 644□ pămînt de arat, și 1 juger 1060□ de fân.

b) Dela 70 locuitori români căte o ferdelă de grâu sau cucuruz; apoi dela 30 famili înorustice căte 60 cr. și dela 15 neorustici căte 40 cr. de fiecare familie.

c) Venitele stolari obicinuite;

d) Cuartirul deocamdată se va închiria din partea comunei bisericesci.

Petițiunile concursuale, instruite în sensul legilor din vigoare au să așterne subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat.

Cohalm, 13 Octombrie, 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Cohalmului în conțelegeră cu comitetul parochial.

Nicolae Mircea m. p.,
adm. prot.

Nr. 307.

[589] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la scoala confesională gr. or. din Săsciori se scrie concurs cu termin de 15 dile de la prima publicare.

Emolumentele legate de acest post sunt:

Salariu anual 300 fl. v. a. cuartir și lemn.

Doritorii de a îmbrăca acest post au săi și substearnă petițiunile instruite cu documentele provădute în legile în vigoare oficiului protopresbiteral subsemnat până la terminul susprumit.

Sebeș în 18 Octombrie, 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. în conțelegeră cu comitetul parochial.

Nr. 345/1883

[588] 3—3

CONCURS.

Devenind vacante următoarele stipendii și anume:

A.

1. Un stipendiu de 100 fl. pe an, pentru elevi la vre-o scoală comercială din patrie;

2. Un stipendiu de 100 fl. pe an, pentru studenți dela o scoală reală;

3. Un stipendiu de 100 fl. pentru un student la gimnaziu;

4. Două stipendii à 60 fl. pe an, pentru ascultători de pedagogie la un institut pedagogic din patrie;

5. Două stipendii à 80 fl. pe an, pentru studenți dela scoala de agricultură reg. ung. din Cluj-Mănăstur;

6. Un stipendiu de 100 fl. pe an, pentru eleve dela un institut pedagogic pentru fete din patrie;

7. Un stipendiu de 300 fl. pe an, pentru studenți dela o academie de silvicultură;

8. Un stipendiu de 60 fl. pe an, din fundațiunea „Marinoviciu” pentru studenți de gimnasiu.

Mai departe fiind vacante următoarele ajutoare:

B.

9. Un ajutor de 60 fl. pe an, pentru tineri sau tinere, ce ar vol să învețe la vre-un institut sau corporație industrială din patrie, vreuna din meseriile: țesutul de pânzării, covoare, părți de îmbrăcăminte, prezboale moderne mai perfecționate, s'au cussatura de albituri, brodării s'au crotoria superioară de dame sau bărbați; sau arta logeriei, juvaergie (argintăriei) sau a farmaciei.

10. Un ajutoriu de 100 fl. pe an, pentru tineri doritori de a cultiva vreuna din artele frumoase: desenul, pictura, sculptura, musica, sau fotografia, la vre un institut public sau la un măiestru din cei mai cu renume.

11. Două ajutoare à 100 fl. pe an, pentru tineri cu preferință din munții Apuseni și Transilvaniei, cari ar vol să se perfecționea în o măestrie de lemnărit mai perfecționată d. e. în facerea de buji mari de cruci și colonade, învelișe de case după sisteme moderne, sau strugărie.

12. Două ajutoare à 20 fl. pe an, pentru tineri descendenți din vre-o familie de ale fostei comune „Tofalău”, cari ar vol să învețe vre-o meserie oare-care;

13. Patru ajutoare à 25 fl. pe an, pentru sodali ce sunt în condiții de a se pute face măiestrii.

14. Opt ajutoare à 12 fl. 50 cr. pe an, pentru învățători de meserie.

Prin aceasta se scrie concurs.

Aspiranții la vre-unul din stipendiile amintite sub A. 1—8 au săi și trimiță suplice la subscrisul comitetului asociației în Transilvania până în 1 Decembrie st. n. a. e., însotite de următoarele documente:

a) Carte de botez, în original sau în copie legalizată;

b) Testimoniu scolaric de pe semestrul al II-lea al anului scolaric premergătoriu;

c) Atestat de frecuțare dela direcția institutului în care frecuentează scoala de present. Elevele de pedagogie, cari frecuentează un institut cu altă limbă de propunere decât cea română, au se probeze, că vorbesc bine limba maternă și că au noțiuni elementare din literatură ei;

d) Atestat de paupertate, sau de orfan, dacă concurrentul e orfan.

Suplicanții la vre-unul din ajutoarele amintite sub B. p. 9—14 au săi și următoarele documente:

a) Atestat de botez în original sau în copie legalizată;

b) Testimoniu scolaric de cel puțin 4 clase elementare și cei sub p. 10 și dovada că cunoasce elementele desemnului linear;

c) Atestat că se află deja lucrând la vre-un măiestru sau corporație și cu ce succese;

d) Atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală;

e) Adeverință dela părinți sau tutori că sunt deciși a lăsa pre fiu sau pupilii lor la învățătură, până se vor perfecționa pe deplin;

f) Aspiranții la ajutoarele de sub p. 10 și 11 și contract cu măestru, la care se află în aplicare; ear aspiranții sodali p. 12 adeverință dela corporație, că sunt în stare să se facă imediat măiestrii.

În ședința comitetului asociației transilvane pentru literatură română și cultura poporului român, ținută la Sibiu în 15 Octombrie n. 1883.

Iacob Bologa
v.-președinte

Dr. D. P. Barcianu
secretar

Nr 401.

[599] 1—3

EDICT.

Maria Hudea născ. Lăpădat de religiunea gr. or. din Hașaleu, comitatul Tărnavei mari, carea de aproape cinci ani a părăsit cu necredință prelegiul său bărbat Zacharia Hudea din Daneș acelaș, comitat, fără a săi ubicație, se citează prin aceasta ca în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict, se se prezenteze înaintea subsemnatului scaun protopresbiteral, ca for matrimonial de prima instanță, căci la dinconță și în absență ei se va pertracta și decide procesul intentat contra-i de bărbatul său.

Sighișoara, 24 Septembrie 1883.
Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișoarei ca for matrimonial de instanță.

Demetru Moldovan m. p.,
administrator protopresbiteral.

Nr. 277

[582] 3—3

EDICT.

Nicolau Ivan din Vulcan, comitatul Brașovului, a părăsit cu necredință de 5 ani prelegiul său soție Iuliana născ. George Neacșu tot din Vulcan, fără de a se sci locul, unde se află și de mai trăiesc, este prin aceasta citat, ca în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la dinconță și în absență lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra-i de către soția sa.

Brașov, 30 Septembrie, 1883.
Forul matrimonial gr. or. al protopresbiteralului Branului.